

АТОМНИК АУКРАЇНИ

№8 (1107) 9 червня 2022 року

Заснована 1 грудня 2000 року

ГАЗЕТА ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ

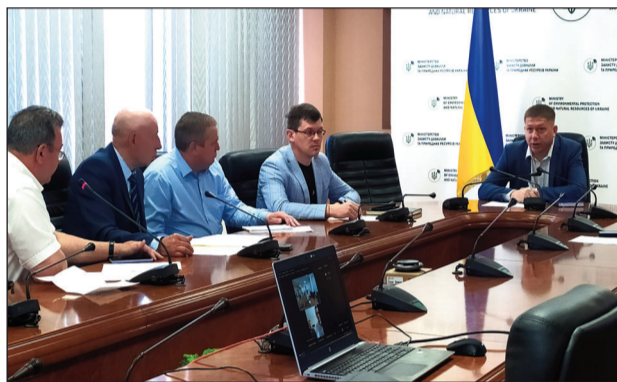
ПРАЦІВНИКІВ АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

НАРАДА СОЦІАЛЬНИХ ПАРТНЕРІВ З ІНІЦІАТИВИ АТОМПРОФСПІЛКИ

ЗЛАГОДЖЕНІ ДІЇ задня збереження колективів

3 червня 2022 року в Міністерстві захисту довкілля та природних ресурсів України з ініціативи Атомпрофспілки відбулася нарада, присвячена проблемам підприємств, що належать до сфери управління ДАЗВ, розташованих у Чорнобильській зоні відчуження. Нарада відбулася за участю Голови Атомпрофспілки Валерія Матова, представника Атомпрофспілки в ЧООП Миколи Тетеріна, голови профкому ЧАЕС Богдана Сердюка (приєднався онлайн), заступника очільника Міндовкілля Олександра Краснолуцького, керівників департаментів міністерства, очільника Держагентства України з управління зоною відчуження України Євгена Крамаренка.

Підприємства Чорнобильської зони відчуження та Чорнобильська АЕС після звільнення від російських окупантів налагоджують свою роботу в нових умовах, ускладнених знищенням значної інфраструктури ворогом. Є труднощі з доставкою персоналу на станцію, організацією їх робочих місць, визначенням регламенту роботи, організацією місця проживання персоналу ЧАЕС, харчування працівників зони відчуження, з підготовкою до зимового опалення тощо. А також є проблеми вже традиційного недофінансування діяльності підприємств. Але головне питання, що непокоїть

профспілку, — це заяви адміністрації щодо необхідності «оптимізації» персоналу. Профспілка ініціювала нараду з керівниками міністерства,

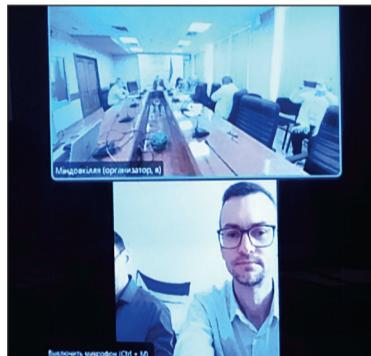
яби упередити скорочення чисельності працівників на підприємствах зони відчуження, а також зберегти рівень їхньої заробітної плати.

ня питань, які накопичилися у Чорнобильській зоні відчуження, хотіли б, як соціальні партнери, отримати повну інформацію про кроки адміністрації щодо перспектив діяльності підприємств зони, узгодити наші позиції і мати злагожені дії щодо розв'язання проблем, особливо тих, що стосуються безпосередньо трудящих колективів», — зазначив Валерій Матов.

(Закінчення на 2-й стор.)

Голова Атомпрофспілки Валерій Матов на нараді подякував заступнику міністра Олександру Краснолуцькому за оперативне реагування на звернення Атомпрофспілки та організацію засідання, висловив надію на спільне швидке вирішення проблем, пов'язаних з умовами праці та перспективами розвитку чорнобильських підприємств.

«Ми змушені були звернутися до керівництва міністерства щодо вирішен-

БЛАГОДІЙНІ АКЦІЇ РІВНЕНСЬКИХ АТОМНИКІВ

Спорт для перемоги

Майже 90 тисяч гривень на тепловізори для військових зібрані під час благодійного велопробігу Вараш — Біле озеро 4 червня. Ініціаторами та організаторами заходу стали Рівненська АЕС, її Первинна профспілкова організація та організація молоді ППО РАЕС.

Це не перша спортивна подія, яку організували з благодійною метою рівненські атомники з початку повномасштабної війни. Попри те, що довелося відтермінувати довгоочікуваний марафон «Забіг під градірнями», все ж наприкінці квітня у Вараші провели благодійний забіг «Бігу для перемоги». Упродовж кількох годин усі небайдужі мешканці та гості Вараша могли зробити благодійний внесок та за бажанням пробігти будь-яку дистанцію на стадіоні «Ізотоп». У подарунок від організаторів всі отримали жовто-блакитну стрічку. Долучитися до забігу можна було і в онлайн-форматі, а кошти задонатити волонтерам на карту. Також під час заходу можна було придбати на згадку сувеніри, які виготовили вихованці Вараського центру реабілітації осіб з інвалідністю. Тоді зібрані майже 150 тисяч гривень. За ці гроші волонтери купили та передали захисникам два тепловізори та два біноклі-далекоміри.

Ще понад 30 тисяч гривень на потреби захисників зібрані під час двох благодійних футбольних турнірів, які відбулися у травні. До їх проведення також долучилися працівники Рівненської АЕС.

Велопробіг Вараш — Біле озеро — це традиційний щорічний захід, який з нагоди відкриття оздоровчого сезону на РОК «Біле озеро» проводять Рівненська АЕС, Первинна профспілкова організація та організація молоді ППО РАЕС. Майже 300 учасників, у тому числі й колеги-атомники з інших АЕС, проїхали велосипедами 25 кілометрів від Вараша до перлини Полісся. На фініші усіх чекала юшка від організаторів та відпочинок на території бази.

До речі, у попередні кілька років цей захід також був благодійним — збирали кошти для Центру реабілітації осіб з інвалідністю.

Зібрані ж цього разу майже 90 тисяч гривень передали волонтерам на купівлю тепловізорів для захисників.

(Закінчення на 4-й стор.)

ПРО ЗАВДАННЯ ПРОФСПІЛКИ У ПЕРІОД ВОЄННОГО СТАНУ

Зустріч з профактивом ПАЕС

Нещодавно відбулася робоча зустріч з профактивом Південноукраїнської АЕС голови первинної профспілкової організації ДП НАЕК «Енергоатом» Олексія Лича і виконавчого директора з персоналу Компанії Олега Бояринцева. Вони розповіли про завдання, які доводиться вирішувати профспілкам під час війни, і відповіли на запитання південноукраїнських атомників.

Олексій Лич зазначив, що рік для атомної профспілки починався досить добре: було досягнуто всіх домовленостей щодо виконання фінансового бюджету, а пла-

ни вибудовувалися на тій кількості виробленої електроенергії, яка була на той час. Звісно, з початком повномасштабної війни і втраченою деяких потужностей до-

велоса плани переглянути, у тому числі, й фінансування соціальних програм.

«Нам вдалося відстояти соціальні програми в обсягах, затверджених на початок січня поточного року, — розповідає Олексій Васильович. — Хоча ми й припинили деякі виплати, обумовлені Колективним договором, але потім, шляхом проведення переговорів, їх повернули.

Це стосується виплат матеріальної допомоги працівникам у зв'язку з відпустками, а також виплат при виході працівників на пенсію. Зараз ми відновлюємо відпустки згідно з графіком, складеним на перше січня. Звісно ж, не йтимуть у відпустки керівники, які повинні постійно бути на робочому місці».

За словами профспілкового лідера «Енергоатома», коли в Україні розпочалася повномасштабна війна і росія окупувала деякі українські території, у тому числі захопила Запорізьку та Чорнобильську атомні електростанції, профспілка взяла на себе функцію евакуації людей з місць, де проходили бойові дії. Було задіяно чотири профспілкові санаторії, куди поселяли біженців. Нині в них перебувають 130 мешканців з Енергодара. Олексій Лич наголосив, що в санаторіях за півріччя є місяць й для атомників, тому попро-

сив дотримуватися графіка відпусток, аби уникнути непорозумінь під час заїздів до них.

Одним із головних завдань, яке ставить перед собою профспілка в умовах війни, Олексій Лич назвав збереження персоналу. «Домовилися з адміністрацією про те, що жодних зазіхань на невиконання Колективного договору не буде. Ми всі чітко працюємо у межах

цього документа й отримуємо кошти для забезпечення виконання його пунктів. Зокрема, відрегулювали все щодо розміру оплати праці й чітко дотримуюмося наміченого. Ми зберігаємо весь персонал для того, щоб після Перемоги спокійно продовжувати далі працювати. Щоб не шукати потім фахівців по всьому світу. Вони в нас є і ми повинні їх захистити зараз».

(Закінчення на 2-й стор.)

У сфері впливу Атомпрофспілки перебувають підприємства Міненерго України, Мінприроди, Мінохорони здоров'я України тощо

<http://www.atomprofspilka.info>

НАРАДА СОЦІАЛЬНИХ ПАРТНЕРІВ З ІНІЦІАТИВИ АТОМПРОФСПІЛКИ

ЗЛАГОДЖЕНІ ДІЇ
за для збереження колективів

(Закінчення.)

Початок на 1-й стор.)

«Людей турбує передусім збереження чисельності колективів та рівня заробітної плати, — сказав представник Атомпрофспілки у Чорнобильській організації профспілки Микола Тетерін. — Наша позиція полягає в тому, що під час війни слово «скорочення» персоналу ми не повинні взагалі вимовляти. Керівництво називає це «оптимізацією», але ми розуміємо, що це скорочення. Ми маємо домовитися, щоб, хоча б на час воєнних дій, не «оптимізувати» чисельність, навіть якщо працівники не задіяні у роботах чи з якихось причин залучити їх до робіт неможливо».

Це центральне питання для Атомпрофспілки, його необхідно було узгодити на рівні міністерства, зазначили профспілкові лідери. Інші «тактичні» питання, що стосуються харчування, проживання, перевезення працівників, підготовки до зимового періоду тощо, мали би бути вирішені на рівні Державного агентства з управління зоною відчуження. Проте, на думку профспілки, вони вирішуються не досить ефективно. Тому ці профспілкові претензії також були озвучені на нараді у міністерстві: Агентство не має чіткого розуміння, як працюватимуть підприємства зони відчуження, не має перспективного плану їх розвитку, не розроблено механізму взаємодії і координації підприємств.

Особлива ситуація на Чорнобильській атомній електростанції з

організацією проживання персоналу. Керівництво ДАЗВ проти поселення людей у Чорнобилі, що передбачено нормативними документами, натомість пропонує організацію проживання у 10-кілометровій зоні.

Голова Держагентства України з управління зоною відчуження Євген Крамаренко пояснив: «Атомна електростанція через руйнування внаслідок окупації відрізана від Славутича, де мешкає основний персонал. Тому є труднощі з його доставкою. З огляду на це розглядається, що максимум персоналу працюватиме у Славутичі, а на ЧАЕС — лише ті, хто безпосередньо задіяний у роботах на атомній електростанції. У зв'язку з цим є потреба запровадження вахтового методу роботи та організації проживання персоналу на території Чорнобильської зони».

Ідеться про споруди, зведені під час ліквідації наслідків аварії 1986 року. Тепер передбачається у цих будинках розмістити гуртожитки для працівників ЧАЕС. Серед аргументів, які навів Євген Крамаренко: зручність, бо персонал буде поруч із виробництвом, економія на перевезеннях, належне обслуговування і забезпечення умов у приміщеннях персоналом станції. На заваді планам адміністрації — чинні нормативні документи, які вказують, що місцем проживання персоналу працівників зони може бути лише місто Чорнобиль. Проживання у 10-кілометровій зоні близько ЧАЕС, як пропонує керівництво, не допускається.

Голова профкому ЧАЕС Богдан Сердюк поінформував учасників нара-

ди, що наразі консенсус з адміністрацією станції щодо вахтового методу роботи узгоджено. «Тут претензій немає. Є техніко-економічне обґрунтування, стежимо за процедурою запровадження вахтового методу роботи. Однак занепокоєння спричиняє місце проживання, чи як називає адміністрація — «тимчасового відпочинку» нашого персоналу. Ми наполягаємо на проведенні незалежної експертизи щодо цих місць тимчасового проживання персоналу. Звертаюся до керівництва ДАЗВ та Міндовкілля віднайти можливість її проведення. А вже санітарні правила прописують, що у десятикілометровій зоні ЧАЕС не має бути об'єктів для проживання», — сказав Богдан Сердюк.

На нараді заступник міністра захисту довкілля та природних ресурсів Олександр Краснолуцький у цілому підтримав вимоги профспілки і висловив таку позицію міністерства: «У цей складний час, коли багато співвітчизників боронять нашу землю, має бути надійна система захисту працівників. І моя особиста позиція — ми не повинні втрачати людей». На жаль, зазначив він, проблеми є, а механізми вирішення їх подекуди немає. Він дав доручення керівнику ДАЗВ проаналізувати діяльність підприємств і підготувати відповідні пропозиції, пропрацювати озвучені на нараді питання з директорами підприємств.

Представник Атомпрофспілки в ЧООП Микола Тетерін запропонував «запротоколювати усі рішення, прийняті за результатами обговорення на нараді, із заявленою позицією міністерства. І далі за протоколом, узгоджені профспілкою, скласти відповідний план розв'язання проблем за відповідної з профспілкою координації».

Лілія СОКОЛОВА

ПРО ЗАВДАННЯ ПРОФСПІЛКИ У ПЕРІОД
ВОЄННОГО СТАНУ

Зустріч з профактивом ПАЕС

(Закінчення.)

Початок на 1-й стор.)

Зупинився Олексій Васильович і на благодійній діяльності «Енергоатома». Сказав, що сума допомоги нашим захисникам нині сягає 25 мільйонів гривень. А також подякував колективу підприємства південноукраїнських атомників за допомогу, надану Чорнобильській, Запорізькій атомним станціям, містам Славутич та Жовті Води.

Під час профспілкового зібрання виконавчий директор з персоналу «Енергоатома» Олег Бояринцев доповів про фінансовий стан Компанії у сьогоденних реаліях. Наголосив, що у зв'язку з військовою агресією росії проти України споживання електроенергії, яку виробляє «Енергоатом», скоротилося. Зменшилися і надходження оплати за споживання електроенергії, як від населення, так і від деяких підприємств. Але сьогодні ситуацію вдалося вирівняти. Тому усі зобов'язання, у тому числі й соціальні, перед працівниками керівництвом Компанії будуть виконуватися.

Південноукраїнських атомників цікавили й досить актуальні нині питання щодо оволодіння елементарними навичками військової справи. Голова профкому підприємства Сергій Снітков, спираючись на інформацію від військового команданта та начальника штабу, відповів, що будь-який мешканець чи мешканка міста можуть подати заяву до територіальної оборони або безпосередньо до військового комісаріату щодо проходження відповідних курсів, де їх навчать, як поводитися зі зброєю, як надати першу медичну допомогу і взагалі, як діяти під час будь-яких надзвичайних ситуацій. Зокрема, таких як вторгнення окупанта на нашу територію. Нині формуються списки усіх бажаючих навчатися на цих курсах.

Оксана МІСЮКЕВИЧ

Фото Світлани КОСТЕНЮК

ТОЧКА ЗОРУ ФАХІВЦЯ

Реформа трудового законодавства України
призведе до дискримінації працівників

Реформа трудового законодавства, що розробляється з 2021 року в Україні, може бути прийнята у найближчому майбутньому. Реформа передбачає послаблення вимог до роботодавців щодо дотримання Кодексу законів про працю (КЗпП). Ті підприємства, на яких працює понад 250 працівників, матимуть змогу домовлятися з ними про індивідуальні умови роботи, навіть якщо такі погіршуватимуть становище робітника порівняно з нормами Кодексу. Індивідуальні умови в договорах можна буде складати також усім підприємствам із працівниками, зарплата яких перевищує 8 мінімалок.

Незважаючи на жорстку критику з боку як українських, так і міжнародних експертних організацій, зокрема Міжнародної організації праці при ООН, Верховна Рада 12 травня прийняла за основу законопроект №5371, що пропонує зміни. При цьому документ, ключовим автором якого є депутатка від партії «Слуга народу» Галина Третякова, було внесено «під купол» ще у квітні 2021 року.

Прихильники ініціативи аргументують необхідність її прийняття тим, що жорсткі вимоги вітчизняного трудового законодавства заважають як розвитку бізнесу, так і побічно порушують права самих працівників — адже підприємці, які не можуть виконати умови КЗпП, уникають офіційного працевлаштування. Лібералізація цієї сфери призведе до виходу з тіні значної частини ринку праці, розраховують автори ідеї.

Профспілки вважають, що у тому разі, якщо законопроект стане законом, його норми на практиці призведуть до дискримінації працівників, яким, зважаючи на їхню фактичну нерівноправність стосовно роботодавця, можна буде нав'язати і більш тривалий робочий день, і меншу від гарантованої законом заробітну плату.

Хоча в самому документі зазначається, що при складанні індивідуальних угод повинні враховуватися чинні законодавчі вимоги перед, наприклад, мінімальним рівнем оплати та кількістю відпускних днів на рік, але, як зазначив юрист, директор громадської організації «Трудові ініціативи» Георгій Сандул, навіть ці базові норми індивідуальними угодами можуть бути порушені. Такий висновок він зробив, виходячи з тексту та логіки законопроекту.

Пропозиція депутатки безпосередньо не запроваджує нових, жорсткіших для працівників трудових умов, але створює передумови їх поширення в індивідуальних договорах. Нині будь-які умови трудових договорів, які погіршують становище працівника порівняно з вимогами КЗпП, є недійсними відповідно до статті 9 Кодексу.

Проект закону пропонує не вважати погіршенням становища працівника відмінні від КЗпП умови, укладені з працівниками на підприємствах малого та середнього бізнесу (тобто на яких працювало менше як 250 працівників за календарний рік) та з працівниками, зарплата яких перевищує 8 мінімальних розмірів оплати праці (сьогодні 8 мінімалок — 52 тис. грн).

Сам трудовий договір при цьому стає «основним способом регулювання трудових відносин», що підпадають під вищевказані критерії підприємств та працівників.

Проект закону встановлює можливість для них індивідуально домовлятися про дуже широке коло питань — за взаємною згодою працівника та роботодавця можна буде визначити у трудовому договорі додаткові положення про права, обов'язки та відповідальність сторін одна перед одною, вклю-

чили, що визначення робочого часу та відпочинку має відбуватися «з дотриманням норм загальної тривалості робочого тижня, тривалості щотижневого відпочинку та інших прав та гарантій», передбачених КЗпП.

Трудовий договір за взаємною домовленістю може передбачати залучення співробітника до роботи у позаурочний та нічний час, а також святкові дні, але при цьому зарплата за таку роботу «не може бути меншою від гарантованого законом розміру», зазначається у тексті.

Проте, на думку Георгія Сандула, можливість порушення цих норм закладено самою логікою законопроекту. Вона має перебудувати трудові відносини з колективно-договірною регулюванням в індивідуальну систему.

«По суті, все віддається на відкуп двом сторонам, через що з'явиться величезне поле для зловживань», — вважає Сандул.

Насамперед працівник апріорі є менш захищеною стороною у відносинах з роботодавцем і не може на рівних вести з ним переговори щодо умов найму. Нинішня система трудового права, що підтримується законопроектом, була покликана компенсувати цю природну нерівноправність.

«У банку, — наводить аналогію юрист, — клієнт не може від себе додати навіть зайву кому в кредитний договір. У випадку з працівником і роботодавцем буде так само: останній диктуватиме свої умови, а якщо працівник не буде з ними згоден — будь ласка, у черзі стоїть ще мільйон безробітних».

Георгій Сандул переконаний, що через зняття заборони на встановлення гірших умов праці порівняно з КЗпП, у додаткових умовах трудового договору можна буде «домовитися» про встановлення будь-яких положень: від удвічі більший від тривалого робочого тижня (за КЗпП — не більше 40 годин) до позбавлення працівника права на додаткову відпустку для догляду за інвалідом.

Сприятиме цьому й те, що працівники в Україні часто не враховуються в умови угод, що підписуються. У разі ухвалення законопроекту їм не варто розраховувати і на захист з боку профспілкових організацій. Так, залучення трудящого до понаднормової роботи, перенесення відпустки на більш пізній термін роботодавець може затверджувати без узгодження з представниками профспілок, обговорюється в законопроекті.

За словами Сандула, проектом закону профспілки стають буферними організаціями та повністю втрачають важелі впливу на питання розірвання договорів, умови праці, рівень зарплат.

Нарешті, законопроектом прямо розширюються можливості підприємств щодо звільнення співробітників. Розривати трудовий договір він зможе з власної ініціативи в односторонньому порядку та без пояснення причин (у тому числі з членами профспілки), але за умови виплати компенсації у сумі не менш як три мінімальні зарплати.

Захищені КЗпП від звільнення вразливі категорії трудящих — вагітні, матері малолітніх дітей — також можуть бути звільнені за умовами індивідуального договору, якщо в ньому буде прописано відповідне положення.

На підприємствах із кількістю співробітників до 250 осіб у 2017 році було задіяно понад 73% економічно активного населення в Україні. Проте, підкреслює Георгій Сандул, законопроект торкнеться навіть більшої кількості українців — причина цього полягає у схильності великого українського бізнесу до дроблення на окремі дрібніші суб'єкти господарської діяльності.

Права співробітників «МСП-підрозділів» великого бізнесу, на думку експерта, можуть виявитися набагато менш захищеними, ніж в умовного працівника кафе, оскільки їм буде зовсім нереально домовитися з власником підприємства про прийнятні умови праці.

З іншого боку, сам поділ українських працівників на правові категорії, залежно від величини зарплати та належності до підприємств певного розміру, є «фактично прямою дискримінацією», забороненою чинним КЗпП.

«Цей законопроект несе у собі й політичні ризики, оскільки 296 стаття Угоди про асоціацію з ЄС забороняє для інтенсифікації торгівлі та залучення інвестицій погіршувати положення трудового законодавства. Про це висловився і парламентський комітет з євроінтеграції», — зазначив Георгій Сандул.

Список невідповідностей законопроекту до норм міжнародних договорів, підписаних Україною, перелічили у Федерації профспілок України.

За інформацією ГО «Трудові ініціативи»

Профспілки відповідно до Конституції України є єдиними організаціями, яким делеговано право на захист прав та інтересів трудящих!

АТОМНИЙ СПОРТ

ІСТОРІЯ ЦЕНТРАЛЬНОГО ФІЗКУЛЬТУРНО-СПОРТИВНОГО КЛУБУ «АТОМ УКРАЇНИ»

Шановні друзі!

Цей матеріал готувався головним фахівцем з фізкультурно-масової роботи Атомпрофспілки Миколою Меркушевим спеціально для газети «Атомник України» ще на початку поточного року. І ми планували його друк у перших номерах березня, щоб завершити публікацію до 23 липня, 30-річчя ЦФСК «Атом України».

На жаль, 24 лютого чорний день у житті України змусив призупинити випуск профспілкової газети атомників.

Але життя триває! В очікуванні й наближенні нашої Перемоги ми продовжуємо працювати у дещо зміненому форматі — «Атомник України» виходитиме у світ в електронному вигляді. Отож у першому його випуску ми надаємо цілу шпальту газети допису Миколи Меркушева про історію Центрального фізкультурно-спортивного клубу «Атом України». Продовжимо друкувати й надалі. Впевнені, що цій публікації дадуть гідну оцінку всі поціновувачі здорового способу життя та спільчани, закохані у спорт. І особливо — профспілкова атомна молодь! Бо для багатьох молодих людей у 1992 році, коли створювалося спортивне атомне товариство, життя тільки починалося, а дехто ще й не народився...

А ще впевнені, що прізвища багатьох тих, хто долучився до створення ЦФСК «Атом України», як і самого автора, фізкультурного працівника того часу Миколи Меркушева, добре відомі нашим читачам.

Додамо лише, що Микола Арсентійович понад 20 років плідно співпрацює з «Атомником України», є одним із його найактивніших позаштатних авторів. Талановитий організатор усіх спортивних заходів Атомпрофспілки, оперативний і відповідальний у роботі, надзвичайно приємний у спілкуванні.

Проголошення Незалежності України — 24 серпня 1991 року, покляло початок складним соціальним трансформаційним перетворенням у житті країни. Відбулася зміна відносин та форм власності, стрімкий спад виробництва, фінансова криза. У ці скрутні часи держава та профспілки фінансувати фізичну культуру і спорт сповна не мали змоги. У такій ситуації багато колективів фізкультури та дитячо-юнацьких спортивних шкіл фактично припинили своє існування, а штатних фізкультурних працівників було звільнено. Цього не сталося на підприємствах атомної енергетики та промисловості України. Господарські та профспілкові керівники галузі добре розуміли, що фізична культура і спорт — реальні союзники тих, хто працює, помічники в їхніх трудових буднях.

23 січня 1992 року. У Києві розпочав роботу Установчий з'їзд, який заснував Професійну спілку працівників атомної енергетики та промисловості України (Атомпрофспілку), яка об'єднала на той час 13 первинних профспілкових організацій, загальною кількістю 53 тисячі осіб. Її головою було обрано Юркіна Олександра Валентиновича.

Одне з питань, яке хвилювало керівників молоді профспілки, — організація дозвілля працівників та членів їхніх сімей у містах-спутниках. І вже на одній з перших робочих нарад голова профспілки Юркін О.В. запропонував організувати спортивне товариство атомників, на яке буде покладено виконання цих соціальних завдань. Було створено ініціативну групу, до якої увійшли працівники апарату Атомпрофспілки: Волошин Б.Г., Кручинська Н.В., Ідельсон В.І., досвідчені фізкультурні працівники Шапошник В.І. (ДП «СхідГЗК»), Гопкалов М.Є. (ДП ПХЗ), Луньов А.Д. (ЗАЕС) та інші.

Почалися консультації, узгодження, обмін думками. Багато допомагали у створенні товариства керівники профспілкових організацій — Лич О.В. (ЧАЕС), Струк В.Ф. (ВО «Комбінат»), Чернов М.А. (ЗАЕС), Дьяков В.Л. (РАЕС), Добровольський М.Є. (ХАЕС), Пономаренко О.В. (ЮАЕС), Сухина Г.В. (ННЦ ХФТІ), Матов В.О. (ДП «СхідГЗК»), Рачко В.І. (ДП ПХЗ), фізкультурні працівники

того часу — Меркушев М.А., Климов О.М., Шилько В.М., Самсонова Л.М., Лобастов В.М., Степанцов О.І. та інші.

23 липня 1992 року в місті Дніпродзержинську (нині — Кам'янське) відбулася Установча конференція, на якій і було створено фізкультурно-спортивну організацію Атомпрофспілки України. Конференція пройшла в гострих дебатах і суперечках. Деякі делегати, а також запрошений на конференцію спортивний представник російської профспілки, намагалися протистояти цьому й наполягали, щоб колективи фізкультури підприємств, установ і організацій України увійшли на правах асоційованого членства до складу спортивного товариства атомників росії. Завдяки рішучому протесту більшості делегатів, а насамперед куратору проведення конференції — Волошину Б.Г., що пропозицію було категорично відхилено.

Головою товариства обрали Шапошника В.І. — досвідченого фізкультурного фахівця, який до цього понад сорок років очолював Спортивний клуб «Ювілейний» ДП «СхідГЗК» (м. Жовті Води), заступником — Гопкалова М.Є., колишнього голову СК «Прометей» (ДП ПХЗ). Ще п'ять делегатів були обрані до складу президії. Нове спортивне товариство дістало назву ФСТ «Атомник України», а в березні 2006 року в Южноукраїнську на звітно-виборній конференції товариство було перейменоване в Центральний фізкультурно-спортивний клуб «Атом України», головою якого тоді було обрано Струка В.Ф. — заступника Голови Атомпрофспілки.

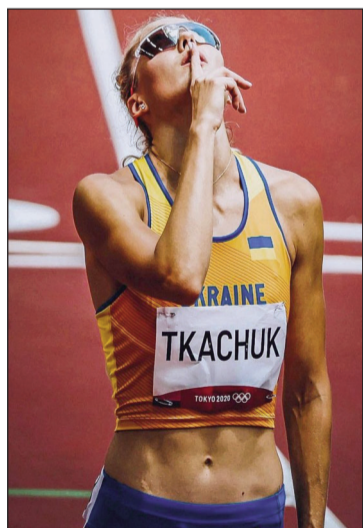
У липні 2022 року Центральному фізкультурно-спортивному клубу «Атом України» виповнюється тридцять років. Три десятиліття за історичними мірками — невеличкий термін, але кожний з цих років був наповнений яскравими спортивними подіями в житті організації. Матеріальна база, тренерський потенціал і фінансова підтримка господарських

чук (ХАЕС), плавчині Г. Дзеркаль (ЮАЕС), важкоатлета А. Мушика (РАЕС). А також учасниця чотирьох Паралімпійських ігор, неодноразової чемпіонки світу, Європи та України з пауерліфтингу, енергодарки Р. Топоркової та учасника чотирьох Олімпіад, жовтоводського марафонця О. Сітковського... І ставити крапку у цьому списку ніхто не збирається. У наших колективах фізкультури, дитячо-юнацьких спортивних школах, під керівництвом кваліфікованих спортивних педагогів, зростають майбутні таланти, які ще не раз прославлять Україну й атомну галузь своїми яскравими перемогами.

Ще одна складова спортивного руху — фізкультурні кадри. За тридцять років вдалося не тільки зберегти творчий колектив працівників, а й значно збільшити його кількість. Нині в галузі працює понад двісті дипломованих фізкультурних працівників. Серед яких 7 «Заслужених працівників фізичної культури і спорту України», 24 «Заслужені тренери України», більшість тренерів мають вищу та першу кваліфікаційні категорії. Саме завдяки самовідданій праці фізкультурних керівників, тренерів, громадських активістів періоду побудови організації вдалося зберегти весь позитивний потенціал, а з роками примножити його. Серед них керівники фізкультурних організацій: Луньов А.Д., Фінько А.А., Климов О.І. (обидва — ЗАЕС), Багрій Ю.І., Усаченко А.М., Чудінов В.О., Саворона В.В., Пасько В.Н., Шинкар М.М. (усі — РАЕС), Степанцов О.І., Федоранчик Т.Ю. (обидва — ЮАЕС), Феденко Е.Т., Пенчук С.Г., Карп'юк В.Ю., Бабаєва Г.В., Гіпс В.О. (усі — ХАЕС), Ковальов В.П., Собакар В.І. (обидва — ХАЕС), Гвоздьов О.Б., Шилько В.М. (обидва — ВО «Прип'ять»), Гопкалов М.Є., Колесніков В.Г., Стулак О.Т., Полторах М.М., Гороход П.Г., Чоха О.В. (усі — ДООП, ДП ПХЗ), Шапошник В.І., Меркушев М.А., Нежура О.А., Вовченко Т.Г. та інші. Провідні тренери, заслужені тренери України — Манзуля В.Р., Черненко І.І., Зубенко О.М., Сніжко С.С., Рожков Ю.О. (усі — ЗАЕС), Грозний В.В., Шлай О.І., Коханова Г.А. (усі — РАЕС), Горохов Г.В., Штурбабін В.В. і Штурбабіна О.К., Мазуров В.А., Каспаров О.Г., Грушин А.П. (усі — ХАЕС); Табала Л.Г., Табала В.М., Саф'яніков В.П., Відіна І.А., Зубов В.І., Ефремов О.С., Самчинська Л.Ю., Свинтицький Д.Г., Свинтицька Л.П., Борець М.М. (усі — ЮАЕС); Копилов О.Г., Климантов Ю.О. (обидва — ХАЕС); Вишницька Г.В. (ДООП); Бутков В.М., Лисенюк В.І., Попов В.В. (усі — СООП) та інші.

Микола МЕРКУШЕВ
(Далі буде)

Існування профспілкового руху в Україні — це ознака рівня цивілізованості держави

«Атомник України» відновлює свою роботу. В електронному вигляді

Повномасштабна війна, яка розпочалася в Україні 24 лютого, змусила редакцію газети, за узгодженням з керівництвом Атомпрофспілки, призупинити випуск щотижневика «Атомник України».

Найперше це було пов'язано з неможливістю надрукувати тираж (друкарня повідомила, що обслуговуватимуть лише урядові замовлення), а також розсилкою друкованої продукції по Україні. Та й потім — ми розуміли, що новини під час війни мають подаватися дуже оперативно, аби не втратити свою актуальність. Щотижнева газета такої змоги не має.

Прес-служба Атомпрофспілки, до складу якої входить колектив газети «Атомник України», зосе-

редила свою увагу на висвітленні інформації, як правило, стислих новин на інтернет-джерелах — Telegram, Viber, Facebook. А також новини щодня оновлюються на сайті Атомпрофспілки. Ця важлива інформаційна робота триватиме й надалі.

Паралельно ми поновлюємо випуск «Атомника України» у електронному вигляді. Поки що газета виходить двічі на місяць, згідно з рішенням керівництва та прес-служби Атомпрофспілки.

На фото — «Атомник України», який побачив світ 24 лютого, але не дійшов до читача у друкованому та електронному вигляді...

МІЖНАРОДНА СОЛІДАРІСТЬ З НЕЗАЛЕЖНИМИ ПРОФСПІЛКАМИ БІЛОРУСІ

Із Заяви ГС IndustriALL

Як представники глобального робітничого руху, ми були шоковані і стурбовані тим, що стали свідками репресій проти незалежних профспілок у Білорусі та нападів на профспілкових лідерів. Ці напади порушують міжнародні трудові стандарти, які ратифікувала Білорусь, включаючи Конвенцію МОП 87 про свободу асоціації та захист права на організацію.

Напади на профспілки тривають уже кілька років. Ми й раніше закликали уряд Білорусі припинити ці репресії, закликаємо і зараз до конструктивного діалогу. Генеральний директор МОП Гай Райдер також звернувся до уряду Білорусі з цього приводу.

Незважаючи на ці численні заклики, репресії профспілок посилюються. 7 квітня профспілка REP була оголошена екстремістською організацією, а 19 квітня понад двадцять лідерів і активістів Білоруського конгресу демократичних профспілок (BKDP) були затримані комітетом державної безпеки. Було проведено обшуки у офісах профспілок і вилучено документи. Сотні інших членів профспілки зазнали різних форм офіційних переслідувань.

Заарештованим профспілковим лідерам пред'явили звинувачення за частиною 1 статті 342 Кримінального кодексу Республіки Білорусь за «підготовку дій, що серйозно порушують громадський порядок», а од-

Атомпрофспілка України за підписом Голови Валерія Матова надіслала главі адміністрації президента Білорусі Ігорю Сергеєнку та прем'єр-міністру Білорусі Роману Головченку листа з вимогою звільнити лідерів незалежних профспілок країни.

ного профспілкового лідера засудили до двох років позбавлення волі за образ президентів.

У деяких випадках члени сім'ї і законні представники затриманих не змогли отримати доступ до своїх близьких і клієнтів, їм було відмовлено в доступі до слухань. Щонайменше 14 профспілкових лідерів залишаються під вартою, у тому числі президент ВКДР, віцепрезидент МКП та член Керівного органу МОП Олександр Ярашук і віцепрезидент ВКДР Сергій Антусевич.

7 червня про репресії незалежних профспілок з боку уряду Білорусі йшлося в Комітеті із застосування стандартів на Міжнародній конференції праці. Ми стоїмо сьогодні в повній солідарності з нашими колегами в Білорусі, вимагаючи їх негайного звільнення і зняття всіх звинувачень.

Репресії проти незалежних профспілок у Білорусі є політично мотивованими і є посяганням на демократію та її інститути. Арешт профспілкових лідерів за реалізацію свого законного права на свободу об'єднань є серйозним порушенням їхніх основних прав людини.

Ми закликаємо уряд Білорусі змінити курс і взяти на себе зобов'язання щодо глобальних демократичних стандартів, а також продемонструвати це зобов'язання, звільнивши тих, хто був заарештований, і знявши з них усі звинувачення.

ІНФОРМУЄ МІСЬКИЙ ГОЛОВА

Енергодар — це Україна!

ДОПОМОГА, НА ЯКУ ДУЖЕ ЧЕКАЮТЬ

За інформацією міського голови Дмитра Орлова, за три місяці окупації до міста Енергодара, яке гостро потребує гуманітарної допомоги, вдалося доправити понад 100 тонн продуктів харчування від Запорізької обласної адміністрації, ДП НАЕК «Енергоатом», польських друзів та волонтерів з усієї України.

«За цей час в Енергодар надійшло також понад 10 тонн дитячих продуктів, засобів гігієни, ліків тощо від волонтерів Нетішина, Южноукраїнська, Червонограда, НАЕК та волонтерів з Польщі та України, — каже Дмитро Орлов. — 30 тонн медикаментів, у тому числі донорська кров, інсулін, антибіотики та специфічні ліки саме для Енергодара збирали не тільки по всій Україні, а й по аптеках та навіть домашніх аптечках у країнах Європи.

Ми продовжуємо забезпечувати функціонування комунальних підприємств, бюджетних установ, двох медичних закладів міста. Персонал усіх зазначених установ отримує заробітну плату. Здійснюється виплата соціальної допомоги незахищеним верствам населення, кошти на яку закладені у міському бюджеті.

На КП Енергодара вдалося організувати доставку хлору для питного водозабору, пального та деяких матеріалів для технічного забезпечення роботи підприємств.

За цей час на підконтрольну ЗСУ територію евакуйовано майже 15 тисяч містян, які вже перебувають у безпеці.

За допомогою волонтерів продовжуємо всебічно підтримувати наших бійців, які знаходяться на пере-

довій, служать у зонах територіальної оборони і ЗСУ, щодня наближаючи визволення Енергодара від окупації.

Ми цінуємо кожного енергетика, комунальника, кожного медика та працівника бюджетної сфери. Ваша робота дуже потрібна, вона дає змогу підтримувати бодай мінімально необхідний рівень функціонування основних сфер міста до того дня, коли Енергодар буде деокуповано. Будемо й надалі працювати, щоб виплата заробітної плати бюджетникам, медикам і комунальникам залишалася своєчасною.

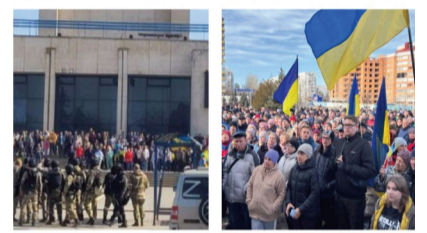
Ми розуміємо, як важко зараз усім українцям на тимчасово окупованій території. Тому будемо використовувати кожну можливість доправити в Енергодар гуманітарні вантажі з ліками, дитячим харчуванням та усім, що допоможе соціально незахищеним категоріям протриматись у найскладніші часи».

ВІДМОВИЛИСЯ СПІВПРАЦЮВАТИ З ОКУПАНТАМИ

Практично всі працівники шкіл та дитсадків Енергодара відмовилися працювати під орудою російських окупантів. Про стійкість освітян повідомив міський голова Дмитро Орлов.

За його словами, рашисти обійшли усі навчальні заклади міста, «намагаючись зібрати освітян для подальшої організації навчального процесу на своїх умовах». Але керівники усіх шкіл та дитсадків відмовилися працювати за російськими правилами.

Міський голова додав, що з-поміж усіх освітян Енергодара (а їх кілька тисяч осіб) тільки незначна кількість виявилася колаборантами. Дмитро Орлов запевнив, що працівники ос-

вітньої галузі, які перейшли на бік ворога, не отримають зарплату і «по факту більше не є частиною освітянського колективу Енергодара».

Керівник міської ради окупованого міста-супутника Запорізької АЕС закликав працівників шкіл та дитсадків і надалі утримуватися від відвідування зборів, що їх організовує так звана адміністрація міста, підконтрольна рашистським військам.

«Ситуація на фронтах Запорізької області доводить, що скоро окупантам буде не до своїх «глобальних» планів в Енергодарі та сусідніх населених пунктах. Енергодар — це Україна!», — сказав Дмитро Орлов.

БЛАГОДІЙНІ АКЦІЇ РІВНЕНСЬКИХ АТОМНИКІВ

Спорт для перемоги

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

Благодійним буде і Веломарафон «100 ВЕЛОwatt». Попри війну Рівненська АЕС, Первинна профспілкова організація та організація молоді ППО РАЕС все ж вирішили провести велогонку 25 червня. Зазначають, що захід проходить трохи в іншому форматі. Не буде звичних змагань, не буде призерів та переможців, зате буде крута медаль кожному учаснику. Про деталі обіцяють повідомити найближчим часом. Зібрані кошти використають для закупівлі необхідного обладнання військовим.

Працівники РАЕС переконані: сьогодні підтримка Збройних сил України — це наш обов'язок. «Історія усіх війн доводить, що без підтримки тилу, громадян, родини — перемога неможлива, — каже генеральний директор Павло Павлишин. — Наш колектив підтримує та буде підтримувати захисників. Працівники РАЕС активно займаються волонтерством — допомагають військовим і цивільним. Намагаємося робити це цілеспрямовано, точно, щоб допомога доходила до тих, кому це найбільш потрібно. Вважаю, що такі заходи важливі як для військових, так і для

всіх нас, адже разом ми виборюємо перемогу».

Іванна БУРАКОВА
Фото Надії ТИМОФЕЄНКО

Відсутність інформації про зроблену профспілковою організацією справу — це відсутність самої справи!

Засновник: Професійна спілка працівників атомної енергетики та промисловості України
Видавець: Редакція газети «Атомник України»

Поштова адреса редакції: вул. Хрещатик, 22, а/с 393 м. Київ, 01001
Газета «Атомник України»

Головний редактор
Людмила ГАП'ЮК
Телефон: (044) 205-74-20
E-mail: atomnik@union.kiev.ua
atomnik@gmail.com
http://www.atomprofspilka.info

Газета виходить щотижня
Індекс — 21766

За точність викладених фактів відповідальність несе автор
Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій
При передруку посилання на «Атомник України» обов'язкове

Свідоцтво про реєстрацію
КВ №4480 від 21.08.2000 року
Газета віддрукована
у ТОВ «МЕГА-ПОЛІГРАФ»:
04073, м. Київ,
вул. Марка Вовчка, 12/14.
Тираж 5000